

[Bjørn Elmquist]

i dansk erhvervsliv har helt legitime og helt korrekte interesser i at deltage.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Det er til hr. Kelm-Hansens bemærkning om erhvervslivets holdning til udviklingsbistanden og engagementet på det område.

Jeg kunne godt ønske mig, at både hr. Kelm-Hansen og LO udviste større forståelse for strukturen i det danske erhvervsliv, for vi kan nu engang ikke tilpasse de danske virksomheders størrelse til udviklingsbistanden. Vi må erkende, at vi har et bredt sammensat erhvervsliv i dette land med et meget stort antal små og mellemstore virksomheder, som jeg synes vi skal gøre en særlig indsats for at få ind i hjælpearbejdet.

Jeg synes, man både fra LO's side og fra Socialdemokratiets side i en årrække har forsømt denne side af sagen. Man har ikke bemærket f.eks. den kritik, vi fra konservativ side gentagne gange har rettet mod UNDP-siden. Vi kan nu engang ikke forvente, at en masse mindre, danske virksomheder skal oprette kontorer i New York for at kunne udføre lobbyvirksomhed i forhold til UNDP. Det er ikke rimeligt. Hvis ikke UNDP vil komme os i møde, må vi overveje, om ikke det var rigtigt at flytte langt mere til andre områder, hvor vi bedre kan placeres, således at vi ikke støtter erhvervslivet i Storbritannien, i Frankrig, i Vesttyskland, som vi har gjort i en årrække.

Vi ved, at hvis vi flytter om på nogle penge, så kan der skabes beskæftigelse og fremgang i dansk erhvervsliv og stadig væk ydes en god bistandsindsats.

Jeg synes, LO har været for uforstående over for danske lønmodtageres interesser, at de skulle være bedre placeret i denne sammenhæng. Det håber jeg vi kan få en debat om, og jeg ønsker også, at vi i Udenrigsudvalget får set nærmere på den rapport, der er undervejs fra en arbejdsgruppe under industriministeren, om de her forhold.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Til hr. Kelm-Hansens bemærkninger om erhvervslivets rolle vil jeg sige: Lad os da erkende, at vi står i et dilemma. Vi vil gerne fremme

dansk erhvervsliv. Vi vil gerne have dansk erhvervsliv draget ind i det her på så bredt et felt, som det overhovedet kan lade sig gøre. Men vi ved jo også, at erhvervsvirksomheder virker på almindelige kommercielle vilkår, og det indsnævrer desværre mulighederne for et markant engagement i den type projekter, som bistandspolitikken især retter sig imod.

Lad os også gøre os klart, at det drejer sig først og fremmest om at få udviklet ulandenes erhvervsliv. Derfor vil der komme en lang række situationer, hvor vi er nødt til at vælge, og hvor vi klart må sige, at hvis vi med et projekt i et uland kan opnå den dobbeltvirkning, at leverandøren kan være et nærliggende andet uland, sådan at dettes erhvervsliv kan få lov til at komme i funktion, så skal dansk erhvervslivs interesser vige, for det er ulandshjælpens første intention at udvikle erhvervsliv i ulandene.

Og så synes jeg da også lige, vi skal lægge vægt på, at erhvervsvirksomheder i Danmark jo kan udnytte mange andre muligheder, lovgivningen giver for støtte til handel med og investeringer i ulandene. Jeg tænker på reglerne for kreditgarantier, investeringsgarantier, blandede kreditter osv. Alt det kan man jo bruge uafhængigt af ulandshjælp.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg håber ikke, at jeg med mine få bemærkninger har skabt uro i den fordragelighedens ånd, der har hersket under hele debatten i dag.

Men jeg synes, det er væsentligt at få fastslået i denne henseende, at vi godt kan stille flere krav til erhvervslivet, end vi har gjort indtil nu. Jeg føler mig fristet til direkte at citere fra det, Danmarks Sparekasseforening netop har fremsendt:

»...at udvalget må fastslå, at det store flertal af danske virksomheder i dag kun udfolder sporadiske eksportbestrebelsler. Indsatsen er så tilfældig, svag og spredt, at det svarer til affyring af et haglgevær imod en flok elefanter.«

På dette grundlag kan man godt forstå at der i hvert fald fra visse sider af erhvervslivet har været vældig stor interesse for ligesom at slippe nemmere om ved det via Danidas midler, hvor det er meget nemt i så fald at få ordrer, og hvor man uden videre kan hæve pengene ved kasse l.